

Milý Pane Ježíši, všichni moji kamarádi Ti teď píší dopisy, protože chtějí, abys jim poslal nějaké dárky. Ale asi to nepochopili, protože narozeniny máš Ty, ne? Jak to tedy je?

Četla jsem, že ses narodil, protože nás miluješ a také proto, abys přinesl lidem pokoj. Já mám ale pocit, že na světě žádný pokoj není. Když se rozhlednu kolem, vidím mnoho válek, násilností na dětech, opuštěné staré lidi, narkomany, bezdomovce... Mnoho rodičů mých kamarádek se hádá nebo rozvádí. To všechno Ti nic neříká? Už nás nemiluješ? Ale Ty jsi říkal, že nás budeš pořád milovat. A dokázal jsi to, když jsi umřel jako nějaký zločinec jenom proto, abychom mohli žít. Tak mi řekni, proč tohle všechno? Taky nechápu, proč ses chtěl narodit ve chlévě a chtěl jsi mít místo kolébky jesle. Všichni věděli, že se má narodit král. Ještě jsem nezažila, že by se nějaký významný člověk narodil v páchnoucím chlévě. Co tomu říkali mudrci? Nezamazali si svoje krásné kabáty od volského a oslího hnoje? Proč jsi byl tak chudý?

Už se těším na Tvé narozeniny. Budeme mít zase koláče a budeme všichni spolu a oslavíme to. A možná mi dají naši nějaký dárek. U nás to tak chodí. Vždy, když má někdo z rodiny narozeniny, tak nedostane dárek jen on, ale i všichni ostatní, aby nám to nebylo líto. A Ty taky patříš do naší rodiny!

Ani nevím, jaký dárek bych chtěla dostat. Asi mám skoro všechno. Vlastně si asi nemám na co stěžovat, když si vzpomenu na chudé a nemocné a na lidi, kteří ztratili domov. Jsem ráda, že mám domov a že mám tátu a mámu a sestru s bráchou, i když mi někdy lezou na nervy.

Už možná chápu, co jsi nám chtěl říct tím chlévem a Tvojí chudobou. To Ti je asi sympatičtější, než když jsme bohatí, ne? Asi na tom nezáleží. Záleží na tom, co máme v srdci. Máme tam mít Tebe a svoji rodinu, že?

Mám pro Tebe dárek k narozeninám. Chtěla bych Ti dát přístup do mého srdce.

MAM TĚ RÁDA, JÚLINKA

BOBŘÍ 10BOJ

Oddíl Mravenci z České Lípy uspořádal letos na konci září pro Severní hvězdu i přátele z jiných oblastí již šestý ročník Bobřího desetiboje. V krásném a tajemném skalnatém údolí Peklo vše začalo tentokrát již v sobotu odpoledne několikahodinovou orientační a vědomostní hrou Po stopách Jáкова, jejíž znavení účastníci ukončili sobotu večerním ohněm pod romantickým skalním převisem. Nocovalo se ale v tělocvičně, kde mnozí i po náročném pochodu členitou krajinou prokázali ještě značné zásoby energie při míčových hrách a na nářadí.

Nedělní Desetiboj složený z takových disciplín jako běh s pingpongovým míčkem na lžici, porážení vodních kuželek nebo skákání přes několikametrové švihadlo obohatili letos Mravenci novinkami v podobě hodu holínkou do dálky a překážkového běhu pozadu se zpětným zrcátkem. Pán opět připravil více než stovce soutěžících a pořadatelů v půvabné přírodě i krásné počasí, účastníci přispěli férovým soupeřením a humorem a Mravenci nakonec i lesním gulášem, připraveným na ohni, a pěknými diplomy, cenami a suvenýry. Zúčastnění si pak kromě nových společných zážitků a přátelství odnesli z přírody u České Lípy i pytle s odpadky, které tu uklidili po nepořádných výletnících.

Tom

DIVOKÝ ZÁPAD OTEVŘEL PLÁŽOVOU ŠKOLU SNŮ

Slunečný konec prázdnin strávili přívrženci Divokého západu u vody přehrady Jesenice, nedaleko Chebu, divokým rozejmáním o tom, jak by měla podle nich vypadat škola. Jak se totiž dozvěděli, pochází označení u nás tolik zatracované instituce z řeckého „scholé“, což znamená „čas volna“. Řekové si prostě chodili od práce a jiných těžkostí života odpočinout zábavným vzděláváním. A tak se ve Škole snů na jesenické pláži, připravené kynšperským oddílem Agara, probíraly: občanská výzdoba, fangličtina, těloklid, výparná výchova, dějepisk, příhodopis, chechie a řada dalších podobných předmětů, při kterých účastníci vyjadřovali jeden na druhém barvami jeho povahu, tvořili vlajky pro sebe a pro Boha, pod vedením psychologa

se učili do hloubky relaxovat, vypařit se na pustá místa tak, aby nebyli tímto světem k nalezení, pískat na prsty, vyprávět příběhy, vyrobit si hudební nástroj a zahrát na něj, poznávat na noční obloze hvězdy a souhvězdí a samozřejmě skákat a vrhat se do vody a pohybovat se v ní mnoha způsoby, rychlostmi a v nejrůznějších denních dobách, včetně chladného a mlhavého východu

slunce. Vyslechli také poučné životní zkušenosti mladého alkoholika, právě vyléčeného v ústavu U Apolináře, uskutečnili výpravu k vydatnému lesnímu minerálnímu prameni a také vědeckou exkurzi na plážový hip-hopový koncert. Tam vzbudili nečekaný obdiv svými tričky s nápisem Divoký západ, protože stejně se prý jmenuje jakási nová hip-hopová kapela. A pak, že škola je jen otrava!

Tom

ХОКЕЈБАЛ АУТУМН СУП 2005

Pathfinder klub Kežmarok už tradične organizoval 4. ročník hokejbalu — jesenný turnaj o putovný pohár. Konal sa 9. októbra 2005, na vlastnom ihrisku pri modlitebni. Pozvaných bolo päť hokejbalových klubov, hrali však len štyri:

HK Seniori Kežmarok, HK Juniori Kežmarok, HK Poprad, HK Krížová Ves.

Hralo sa v štvorčlenných družstvách — 3 hráči + brankár. „Delegovaný“ rozhodca Juraj Š. odpískal všetkých 20 zápasov. Konečné výsledky boli: 1. HK Juniori Kežmarok, 2. HK Krížová Ves, 3. HK Poprad, 4. HK Seniori Kežmarok. Víťazné družstvo si odnieslo putovný pohár.

Pri tomto turnaji boli udelené aj mimoriadne vecné ceny — pre najlepšieho strelca (Pavol R. — 37 gólov) a najslušnejšieho hráča (Tomáš M.). Počas celého zápasu bolo podávané občerstvenie a v závere obed. Vďačíme za neho našim kuchárkam pod vedením Katky Š. Po odovzdaní cien a medailí Pathfinder klub Kežmarok plánuje už 5. ročník hokejbalu, jarný turnaj — Spring cup 2006 (máj).

RoT

STATOČNÍ KAMARÁTI

Boli ste už niekedy v Pieninách? Tak vás tam chceme pozvať. Je to malý kútik severovýchodného Slovenska, ale veľmi nám prirástol k srdcu (tým „nám“ myslím členov kežmarského oddielu KP). Letný tábor v tejto lokalite, i keď nie na rovnakom mieste, sme už mali tretíkrát. Tentoraz sme obsadili miesto po bývalom skautskom tábore v údolí riečky Jordanec. Riečka vytvára v údolí rôzne zákruty a malé vodopádiky – priam stvorené na detské šantenie a luxusnú kúpeľňu. Na tábor sme si zobrali rafty a bicykle, pretože len 1,5 km od nás tiekol Dunajec – rieka na rafting ako stvorená. K Dunajcu sme chodili na bicykloch, kde nás už čakal Miloš s prívosom a raftami. Na vozík sme odložili bicykle a nasadli na lode. Najkrajšie chvíle sme zažívali na Jánošíkovom skoku (najvyššie miesto rieky v kaňone, kde podľa povesti Jánošík skákal z jednej strany na druhú – asi si odskočil z Terchovej). To miesto je zároveň i najhlbším miestom Dunajca a prúd je naozaj rýchly. Lode sme „zaparkovali“ pri brehu a vo vestách sme sa vozili po prúde. Bolo to super. Splavovali sme celú trasu a na konci nás už čakal nenahraditeľný Miloš s našimi bicyklami. Do tábora viedla dosť krkolomná cesta a keď zapršalo, asi najlepšie by sme ju absolvovali na tanku. Kuchárky nám varili výborne a veľa, a tak sa všetci do sýtosti najedli. No a po dobrom jedle sme mali výpravu – napríklad do najväčšej jaskyne v Haligovských skalách, kde sa už tradične chodievame báť – každý pekne sám až na koniec. Celým pobytom nás sprevádzala celotáborová hra o putovaní statočných kamarátov po neznámej krajine. Lovili sme orlie pierka a pri olympiáde sme sa učili dokonca i lietat. A predovšetkým sme sa spolu učili dobre vychádzať. Myslím, že sa nám to darilo, pretože keď sa tábor skončil, všetci povedali: „tak dovidenia o rok...“ Toľko plaču bolo na konci pri lúčení, až sa z toho takmer riečka Jordanec vyliala zo svojich brehov. Hlavne „baňur“.

Ale vstúpiť dvakrát do tej istej rieky?!

Tak ahoj – Vaši Kežmarčania.

MARCELA

za Šalomounem do Zlatých hor

Během prázdnin jsme se doslechli, že náš kraj pod Pradědem navštíví sám moudrý Šalomoun. Tak se stalo, že v pátek 2. 9. 2005 naše karavana stoupala hlubokými Jesenickými lesy a údolím řeky Opavy. Dostali jsme se až k vrcholům Zlatých hor, do malé zlatokopecké osady Maya v Rožmitálu, abychom objevili pravou moudrost krále Šalomouna. Postupně dorazily také výpravy z Vrbna pod Pradědem, Bruntálu, Krnova i Horního Benešova.

V sobotu ráno jsme se zaposlouchali do příběhu o izraelském království a mladém králi Šalomounovi, jak nastoupil na trůn. Zjistili jsme, že Šalomoun chce postavit ten nejkrásnější chrám svému Bohu za všechna ta požehnání, která od něj obdržel. Byli jsme vysláni po celém

království, abychom nashromáždili co nejvíce zlata. Zlato jsme nacházeli v řekách, v lomech i pod kořeny stromů v širokém okolí. Během celého dopoledne jsme nasbírali do královské pokladnice docela slušnou hromadu třpytivých drahých kamenů. Před polednem král Šalomoun rozhodl, že je potřeba veškeré zlato pročistit, ohodnotit a sečíst, abychom zjistili, zda je ho na chrám dostatek. Seděli jsme kolem ohniště a přetavovali donesené zlato. Jeden po druhém bral zlatou hroudu do ruky a zjišťoval, zda je to skutečné zlato či nikoliv. Některé ka-

meny se leskly jen po povrchu, ale uvnitř byly bezcenné, některé však v sobě skrývaly skutečné poklady – zákony Pathfinderů i jiné citáty a verše. Úkolem bylo vyčlenit a sestavit celý zákon pathfinderů

ve správném pořadí. V poledne, kdy bylo vše sečteno, prohlásil královský správce pokladu, že to, co jsme sebrali, stačí jen na desetinu chrámu. Proto král Šalomoun, který měl i velké zásoby obilí, vyslal své věrné služebníky do vzdálenějších cizích krajů, aby obilí směnili za zlato. Po obědě jsme se tedy vydali na cestu. Nalézali jsme další poklady — úryvky z knihy „Zlaté ruce“ o dětství Bena Carsona. Každý, kdo objevil poklad, jej všem přečetl a dostal od královského správce pytel obilí.

Mezi námi bylo osm pathfinderů z Opavy, kteří v létě absolvovali na táboře „Nováčkovskou zkoušku“ a dnes po setkání s Šalomounovou moudrostí byli plně připraveni ke složení slavnostního slibu Pathfinderu. Večer byl ohlášen příjezd vzácné delegace, a to královny ze Sáby se vzácným pokladem. Král Šalomoun jí vyslal naproti osm nejvěrnějších služebníků, kteří ji měli přivést do naší osady. Všichni jsme v očekávání hleděli do tmavého lesa. Náhle jsme zahlédli první záblesky doprovodných

pochodní. Těch osm věrných služebníků se vracelo za doprovodu pochodní a za zpěvu hymny pathfinderů. Přiblížili se k ohništi s pokladem na ramenou a jejich průvodci loučemi zapálili slavnostní oheň. Teď nastal ten správný okamžik, kdy společně zopakovali celý zákon pathfinderů a potom slavnostním slibem jeden po druhém vyjádřili svou vůli být správným pathfinderem po celý svůj život. Byla to nádherná atmosféra. Pak si ale všichni vzpomněli, že vlastně přinesli ten největší poklad královny ze Sáby, ale nikdo jej ještě neviděl. Byla to velká dřevěná truhla. Každá z družin, která se podílela na sbírání Šalomounova pokladu, si mohla z útrob truhly vybrat nějaký poklad pro sebe. V neděli nás čekalo skutečné rýžování zlata u zlatých mlýnů ve Zlatých horách. Měli jsme s sebou starého zlatokopa, pastýře Gilla, který nás trpělivě učil rýžovat zlato na pravých zlatokopeckých pánvích. Domů všichni odjížděli plni dojmů a zážitků, s přesvědčením, že se zde musíme příští rok sejít opět.

ZAPSAL PAVEL FRÉHAR, ODDÍL 118, OPAVA

HUDBA, ZPĚV, BÁSNIČKY, DIVADLO, KRESBA... JE VÁM TO POVĚDOMÉ?

Pokud jste 22. 10. zavítali do Salesiánského divadla, tak jistě víte, o co šlo. No to přece byla MÚZIČKA!

V kázání Davida Čančíka jsme si připomněli, jak se můžeme těšit na domov, který nám připravuje Pán Ježíš. Přemýšleli jsme, jak se tam dostaneme. Poletíme? A jakou rychlostí? To samozřejmě nevíme, ale asi to bude větší rychlost než rychlost světla. A pak už byly na řadě děti. A co jsme všechno viděli a slyšeli? Sólový zpěv, dua, tria, skupinky, prostě hudba nejrůznějšího rázu – od veselejších písniček přes rap či irský nádech až po sborový zpěv. Básničky vážné, veselé, dokonce i melodram. No a také pár milých divadel a jeden muzikál. Nechci opomenout ani krásnou výstavu uměleckých děl, která byla hojně navštěvována.

Mnoho fotografií a informace o tom, kdo v jaké kategorii vyhrál, naleznete na www.pathfinder.cz.

JAZV

